

తండ్రి యొక్క జ్ఞానవ్మగా

కుమార్యుడు

కుమారుని యొక్క జ్ఞానాన్ని మనం పూర్ణంగా అభినందించడానికిగాను, ఆయనను మనము తండ్రి యొక్క జ్ఞానంగా చూడవలసియుంటుంది. తండ్రియొక్క జ్ఞానము మొదట మనకు సృష్టియందు ప్రత్యక్షపరచబడింది. అనంతంసుండి దేవుని ముఖ వైభరిస్తేన కుమారుడైన దేవుడు వచ్చి విశ్వమంతజిని, లోకాన్ని కాలాన్ని ఉనికిలోనికి తెచ్చాడు

క్రొత్త నిబంధనలో భోధంపబడిన లీతిగా

ఆయన “మొదట” ఏమి బయలుపరచాడో అర్థం చేసికొనడానికి గాను దేవుడు “చివరిగా” ఏమి బయలుపరచాడో పరీక్షించుటచే ఆరంభానికి ముందునున్న దానికి మనం చేరుకుండాం. సృష్టికి ముందుగా దేవుని యొక్క జ్ఞానప్రేయున్నట్టు యేసును గూర్చి క్రొత్త నిబంధన అవలోకనమును పరిశీలించుటవలన దీనిని చేధాం.

కాలారంభానికి ముందుగా సిలువ వేయబడిన “మహిమా స్వరూపియగు ప్రభువు” వేరు చేయబడని రూపంలో దేవుని జ్ఞానము ఉన్నట్టు క్రొత్త నిబంధన చూపుతోంది:

పరిపూర్ణులైనవారి మర్యాద జ్ఞానమును బోధించుచున్నాము, అది యా లోక జ్ఞానము కాదు, నిరథ్కులై పోవుచున్న యా లోకాధికారుల జ్ఞానమును కాదుగాని దేవుని జ్ఞానము మర్యాదైనట్టుగా బోధించుచున్నాము; ఈ జ్ఞానము మర్యాదైయుండెను. జగదుత్పత్తికి ముందుగానే దీనిని దేవుడు మన మహిమ నిమిత్తము నియమించెను. అది లోకాధికారులలో ఎవనికిని తెలియదు; అది వారికి తెలిసియుండినయెడల మహిమా స్వరూపియగు ప్రభువును సిలువ వేయక పోయియుందురు ఇందుసుగూర్చి దేవుడు తన్ను ప్రేమించువారికారు ఏవి సిద్ధపరచనో అవి కంటేకి కనబడలేదు, చెవికి వినబడ లేదు, మనష్య హృదయమునక గౌచరముకాలేదు అని ప్రాయబడియున్నది. మనకైతే దేవుడు వాచిని తన ఆత్మవలన బయలుపరచియున్నాడు; ఆ ఆత్మ అస్తిత్వాని, దేవుని మర్యాదులను కూడ పరిశోధించుచున్నాడు (1 కౌరింథి. 2:6-10).

ఈ ఆశ్చర్యకరమైన సత్యము అపోస్టలుల కాలంవరకు బయలుపరచబడలేదు ఎందుకంటే గతంలో అది “దాచబడిన” దేవుని “మర్యాదై”యుంది. బయలుపరచబడిన ఈ మర్యాదు ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించే మార్గాలను తెరిచింది. కాలారంభానికి ముందునుండి క్రీస్తు యొక్క సిలువకు కొనసాగిన ఒక వంతెనను పై లేభున భాగము సూచిస్తుంది. ఆ వంతెనకు “ప్రారంభోత్సవం” జరిగినప్పుడు దేవుని జ్ఞానము క్రీస్తువందు విశదపరచబడింది.

కొలసీలోని క్రైస్తవులకు ప్రాసిన హౌలు పత్రికలో యేసు దేవుని జ్ఞానప్రేయున్న

గుర్తింపు యింకను సూచింపబడింది. ప్రత్యేకించి సృష్టిలోను, విమోచనా కార్యంలోను¹ త్రీస్తు యొక్క వ్యక్తిత్వాన్ని, చర్యను సామాన్యం చేసే “జ్ఞానాన్ని” విశదీకరించిన బోధకులవలన వారికి ఆటంకం కలిగింది. దానికి బదులుగా, దేవుని మర్యాదెయున్న త్రీస్తునందు “బుద్ధి జ్ఞానముల సర్వసంపదలు ఆయనయందే గుప్తములైయున్నవి” అని పోలు ఉధారించాడు (కొలస్సి. 2:3).

త్రీస్తును గూర్చి పోలు ఈ విధంగా మాటలాడినప్పుడు, కేవలము త్రీస్తు దేవుని జ్ఞానమును పదిలపరచు చోటైయున్నట్టు అతడు చెప్పాలేదు సుమీ. దేవుడుగా, యేసు దేవుని జ్ఞానాన్ని యిప్పుడు పూర్జంగా బయలుపరచాడని అతడు ప్రకటించాడు. త్రీస్తు దేవుని స్వరూపమైయున్నట్టు యింతకు ముందుగానే సూచించాడు. దానికి తోడు, దేవుని కుమారుడు సృష్టికి ముందుగానే ఉన్నట్టును అతడు గట్టిగా పలికాడు. బైబిలు అంతటిలో త్రీస్తును బహుగా పొచ్చించిన లేఖన భాగము కొలస్సి. 1:16, 17ఎ, అందులో అతడిలా అన్నాడు:

ఏలయనగా ఆకాశమందున్నవియు భూమియందున్నవియు, దృశ్యమైనవిగాని, అర్ధశ్యమైనవిగాని, అవి సింపోసనములైనను ప్రభుత్వములైనను ప్రధానులైనను అధికారములైనను, సర్వమును ఆయనయందు స్ఫుజింపబడెను, సర్వమును ఆయన ద్వారాను ఆయనను జట్టియు స్ఫుజింపబడెను. ఆయన అన్నిటికంటే ముందుగా ఉన్నవాడు; ...

కొలస్సిలో దేవుని సృష్టి జ్ఞానముగా వర్ణించబడ్డ కుమారుడు కేవలం దేవుని కుమారుడు మాత్రమే కాదు: ఆయన కుమారుడైన దేవుడు. ఆలాగున, “దేవత్వము యొక్క సర్వపరిపూర్జత శరీరముగా త్రీస్తునందు నివసించుచున్నది” (కొలస్సి. 2:9). *pleroma* (“సంపూర్జత”) అనే గ్రీకు పదం కొలస్సి పత్రికలో ముందు కన్చించింది: “ఆయనయందు సర్వసంపూర్జత నివసింపవలెనని ... తండ్రి అభీష్టమాయెను” (కొలస్సి. 1:19).

మరో మాటల్లో చెప్పాలంటే, దేవుని సారాంశము లేక సారము త్రీస్తునందు నివసించున్నది. దేవుని సారము అత్య (యోవోను 4:24). క్రొత్త నిబంధనలో *theotes* అనే గ్రీకు పదం కొలస్సి. 2:9లో మాత్రమే ఉపయోగింపబడింది. (“దేవత్వము” అని KJV; “దైవము” అని NIVలో కన్చిస్తుంది) దేవత్వము యొక్క సర్వపరిపూర్జత త్రీస్తునందు నివసించింది. ఇది కొలాస్సుయులకు అన్యయించినంతపరకు, చారిత్రకమైన యేసును చేర్చుకొనిన నిత్య సంబంధమై ఉంది.²

విమోచనయందు ప్రతిఫలించినట్టు

యేసును దేవుని జ్ఞానంగా ఆలోచించడం మన సామాన్య ప్రారంభాంశం కాదు. తండ్రియైన దేవుని కృపను, కనికరమును, ప్రేమను ప్రత్యేకపరచిన దేవుని కుమారుడైన యేసు అను వ్యక్తి మనలో ఎక్కువ మందికి తోలిగా పరిచయం చేయబడ్డడు. మన విమోచన కౌరకు తన కుమారుని సిలువలో అర్పించుననంతగా మనపట్ల తండ్రి ప్రేమ ప్రదర్శింపబడింది. మనము ప్రభువనకు సమర్పించుకొనగా, ఆయనను మృతులలోనుండి లేపిన దేవుని ప్రభావమందు విశ్వసించుటద్వారా ఆయనతో కూడ లేపబడినప్పుడు,

ఆయన మనకు రక్కకుడయ్యాడు. ఇది శుభ సందేశం, క్రీస్తు సువార్త. క్రీస్తును గూర్చి ముందుకు మనం చూస్తుండగా, దేవుని ప్రేమ, కనికరము, కృప కంటెను ఎక్కువగా ఆయన మనకు చూపుతున్నట్టు కనుగొంటాం. ఆయన మనకు స్ఫురచబడిన దేవుని జ్ఞానం కూడా.

పోలు కొరింథీయులకు ప్రాసినప్పుడు, దేవుని జ్ఞానము అనేకుల దృష్టికి గోచరం కాలేదు. ఎందుకంటే వారు ధానికారకు సరిచ్చొన స్థలంలో చూడడంలేదని అతడు వారికి జ్ఞాపకం చేశాడు. యూదులు సూపక క్రియ వెపరిలో ఉన్నారు. వారు అద్భుతాలు చూడ గోరుతున్నారు (మత్తయి 12:38, 39). గ్రీసుదేశస్థలు జ్ఞానమును వెదకుతున్నారు, అయితే ఎక్కువగా తాత్పీక సాధనం ద్వారా, ధానిని పోలు “ఈ లోక జ్ఞానము” అని వర్ణించాడు. ఈ హర్వ గాధకు వ్యతిరేకంగా, “అయితే మేము సిలువ వేయబడిన క్రీస్తును ప్రకటించుచున్నాము ... క్రీస్తు దేవుని శక్తియును దేవుని జ్ఞానమునై యున్నాడు” అని పోలు తెలియజేశాడు (1 కొరింథి. 1:23, 24). ఈలాగున, మన కొరకైన దేవుని రక్షణ సంకల్పము ద్వారా, క్రీస్తు మనకు “జ్ఞానమును నీతియు పరిశుద్ధతయు విమోచనము నాయెను” (1 కొరింథి. 1:31చి). గనుక, ఆయన విమోచనా కార్యక్రమంలో, కుమారుడు తండ్రి జ్ఞానాన్నిస్తున్నాడు.

సృష్టిలో ప్రదర్శింపబడినట్టుగా

దేవుడు ఎన్నడును ఒక అవివేకమైన కార్యమును చేసినవాడో లేక అవివేకమైన మాట పలికినవాడో కాడు, ఎందుకంటే ఆయన సర్వజ్ఞుడు, సర్వము నెరిగినవాడు. సర్వశక్తిచై యుండుట ఆయనకు ఎలా సహజ లక్ష్మణమో, ఆలాగే సర్వము నెరిగియుండడం ఆయన సహజ స్వభావం. అందుపలన, తన కుమారుడైన యేసునందు దేవుని జ్ఞానాన్ని చూడడంలో లేక కనుగొనడంలో మనం ఆశ్చర్యపడనవసరం లేదు. నిత్యత్వంలోను, సృష్టిలోను ఆయన తనయందున్న దేవుని జ్ఞానము యొక్క ప్రత్యక్షతమై ఉన్నాడు.

ఇప్పుడు మనం దేవుని జ్ఞానాన్ని “బహు సమీపంగా” యేసునందు కనుగొన్నాం, “చాల వెనుకకు” వెళ్లి మిక్కిలి ముఖ్యమైన సృష్టి సంఘటనను తిలకించుదాం. అక్కడ జ్ఞానముంది! అది మనకు ఆశ్చర్యం కలిగిస్తుందా? తప్పక లేదు. దేవుని స్వభావము దృష్ట్యా ఆయన సర్వజ్ఞుడైనందున, యేసునందు తరువాత యిప్పబడిన (కొత్త నిబంధన) దేవుని ప్రత్యక్షత యొక్క వెలుగులో, సృష్టి (ఆరంభానికి) ముందు కూడా జ్ఞానమున్నట్టు మనం కనుగొన లేకపోతే మనం నిజంగా అబ్బిరపడిపోతాం.

దేవుని జ్ఞానంతో యేసుకు క్రొత్త నిబంధన ఉపదేశాలు సంబంధం కలిగిస్తున్నాయి. దేవుని జ్ఞానము శాశ్వతమైనది మరియు సృష్టియందు అది పని చేసినట్టు అక్కడ కనుగొన్న సత్యాలు చూపుతున్నాయి. వాస్తవంగా, క్రొత్త నిబంధన లేఖకులయొక్క అవలోకనంలో, దేవుని సృష్టి కార్యక్రమంలో చురుకుగా పని కలిగియున్నట్టు మనం చూచే దేవుని జ్ఞానము దేవుని కుమారుడే. పరిశుద్ధత్వపలన అంత లోతైన అంతర్భావాన్ని చూడనవకాశం పొందిన మనమ్ముల కండుగుండా చూచే మనం ఎంత ఆధిక్యతగలవారమై ఉన్నామో!

వారి ద్వారా పూర్వకాలపు ప్రవక్తలుగాని, దేవదూతులుగాని పూర్తిగా గ్రహించలేని సత్యాలను మనం చూస్తున్నాం (1 పేతురు 1:10-12; 2 పేతురు 1:19-21). “వృద్ధిచెందడి బయల్పటును” దేవుడు అనుసరించినట్టు దీని భావమా? అవును దాని భావం అదే! బైబిలు భాష అనేదానికి అర్థమేదైనా ఉన్నట్టయితే, పాత నిబంధనలో కంటెను క్రొత్త నిబంధనలో దేవుని మరి సంపూర్ణంగా మనం చూస్తాం. దేవుని “వృద్ధిచెందడి బయల్పటు” మరియు మన కొరక్కున ఆయన చిత్తము లేఖనాల్లో గోచరిస్తుంది, మరియు అది లేఖనాలకు మాత్రమే పరిమితి చేయబడింది. ఇది రెండు నిబంధనలలోను స్థిరపరచబడింది (ర్షితీయో. 4:2; 12:32; సామెతలు 30:5, 6; ప్రకటన 22:18, 19). ఆయన ప్రత్యక్షతను గూర్చియు, ఆయన వాక్యమును గూర్చియు దేవుని యొక్క అక్కరను కనుపరచే ఉండావారణలు తరచుగా ఉన్నాయి.

క్రొత్త నిబంధన యొక్క దైవ ప్రేరేపితులగు లేఖకులద్వారా, సామెతలు 8:22-31లోని రచయిత చూచిన దానికంటే ఎక్కువైన దానిని మనం చూడగలుగుతున్నాం. సృష్టిలో జ్ఞానము అనే దేవుని గుణ లక్షణం మహిమాయుక్తంగాను ఆనందదాయకంగాను అక్కడ వ్యక్తపరచబడింది. ఈ సంగతి మనం సామెతల లేఖనంలో కూడా పరికించవచ్చు. క్రొత్త నిబంధన ప్రత్యక్షతవలన కలిగిన ఉపకారంవలన, జ్ఞానమనేది దేవుని ఆసలైన సారాము (ఎసెన్సీ) ఒక వ్యక్తిగా వ్యక్తపరచబడ్డాడు - జ్ఞానమనే మనోగోచరమగు భావనను కేవలం వ్యక్తికరణ అలంకారంతో పద్య రూపంలో కనుపరచడమే కాదు. మరోవిధంగా చెప్పాలంటే, సృష్టిలో దేవుని జ్ఞానాన్ని దేవుని కుమారుడు ప్రతిఫలింపజేసినట్టు మనం చూస్తాం. ఒక రచయిత యిలా అన్నాడు.

... ఆసలైన ఆరంభాలు జ్ఞానము యొక్క అధికారం వ్యక్తికరించబడిన సృష్టి క్రమముకంటే ఎక్కువైనట్టు చెప్పుతుంది. ఎలాగో, ప్రభువుతో జ్ఞానము ఐడంబోపై చేయబడుతుంది. జ్ఞానమనే ప్రైమ్ యొక్క పిలువు ప్రభువు యొక్క స్వరమైయుంది; కేవలం ప్రకృతి యొక్క స్వయం ప్రత్యక్షత కాక, ఆమె దేవుని యొక్క ప్రత్యక్షతమై యుంది.³

దేవుని యొక్క జ్ఞానముగా క్రీస్తు, ఆ జ్ఞానమును సృష్టిలోను, లోకము యొక్క విమోచనలోను ప్రతిఫలింపజేశాడు. వాటినుండి మనం మేలు పొందేలా వీటి సహవాసాలు బైబిల్లో ఉన్నాయి. క్రీస్తు దేవుని జ్ఞానమైయున్నట్టు పోలు తీర్మానానికి వచ్చాడు - గనుక - వాస్తవంగా, క్రైస్తవులు అదే తీర్మానానికి రావచ్చు (1 కొరింథి. 1:24).

సూచనలు

¹ Everett Ferguson, *Backgrounds of Early Christianity* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1987), 245-49. ² కొలస్సి. 1:20. See Gerhard Delling, “pleroma,” in *Theological Dictionary of the New Testament*, ed. Gerhard Friedrich, trans. and ed. Geoffrey W. Bromiley (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1968), 6:302-5. ³ Roland E. Murphy, *The Tree of Life*, The Anchor Bible Reference Library, gen. ed. David Noel Freedman (New York: Doubleday, 1990), 138, 147.